

การตระหนักรู้ในการป้องกันตนเองบนโลกไซเบอร์ของประชาชน ในเขตเทศบาลตำบลอ้อมใหญ่

People's Awareness of Cyber Self-Defense in Omyai Sub-District
Municipality

สุพิตรา ศรีบุรินทร์¹, ทัชชกร แสงทองดี²

Supita Sriburin, Tatchakorn Saengthongdee

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาระดับการตระหนักรู้ในการป้องกันตนเองบนโลกไซเบอร์ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลอ้อมใหญ่ และ 2. เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการตระหนักรู้ในการป้องกันตนเองบนโลกไซเบอร์ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลอ้อมใหญ่ ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ประกอบด้วยตัวแปร 5 ด้าน ได้แก่ ด้านสติปัญญาพื้นฐาน ด้านการตอบสนองทางด้านอารมณ์ ด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านอารมณ์ความรู้สึก ด้านพฤติกรรม ผู้วิจัยได้วิจัยโดยใช้แบบสอบถามกับประชาชน เทศบาลตำบลอ้อมใหญ่ จำนวน 400 คน สถิติที่ใช้ในงานวิจัย ได้แก่ การหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) วิเคราะห์โดยการทดสอบค่าที (t-test Independent) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์

ผลการวิจัย พบว่า 1. ระดับการตระหนักรู้ในการป้องกันตนเองบนโลกไซเบอร์ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลอ้อมใหญ่ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.60$, S.D. =0.46) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านที่มีระดับความคิดเห็นสูงสุด คือ ด้านสติปัญญาพื้นฐาน ($\bar{X}=4.00$, S.D.=0.60) รองลงมาคือ ด้านการตอบสนองทางด้านอารมณ์ ($\bar{X}=3.93$, S.D. =0.63) และด้านที่มีความคิดเห็นน้อยที่สุด ด้านพฤติกรรม ($\bar{X}=2.83$, S.D. =0.85) ตามลำดับ 2. ผลการ

¹ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา; Suansunandha Rajabhat University

² คณะตำรวจศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ; Faculty of Police Science, Royal Police Cadet Academy
Corresponding author, e-mail: supitagk@gmail.com, tel. 080-8074915

เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการตระหนักรู้ในการป้องกันตนเองบนโลกไซเบอร์ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลอ้อมใหญ่ เมื่อจำแนกตาม ภูมิภาค พบว่า ภาพรวมไม่แตกต่างกัน จำแนกตาม เพศ อายุ อาชีพ และระยะเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตต่อวัน พบว่า โดยภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: การป้องกันตนเอง, เทศบาลตำบลอ้อมใหญ่, โลกไซเบอร์

Abstract

The objectives of this research were 1. to study the level of People's Awareness of Cyber Self-Defense in Omyai Sub-District Municipality.; and 2. to compare between personal factors and People's Awareness of Cyber Self-Defense in Omyai Sub-District Municipality. The research instruments are a questionnaire of 5 aspects: in basic consideration, emotional response, cognitive, emotions and behavior. The researcher used the questionnaires with 400 people in Omyai Sub-District Municipality. By finding the frequency and percentage, finding the mean and standard deviation, Analyzed by t-test independent and One-way ANOVA, data analysis using social science software packages.

The results of this study is as below: 1. The level of People's Awareness of Cyber Self-Defense in Omyai Sub-District Municipality is in a high level ($\bar{X}$ = 3.60, S.D. = 0.46). When considering each aspect, it is found that the aspect of the highest average value of the top 3 was basic consideration part at a high level ($\bar{X}$ = 4.00, S.D. = 0.60). The second one is emotional response part at a high level ($\bar{X}$ = 3.93, S.D. = 0.63). The last one is behavior at a middle level ($\bar{X}$ = 2.83, S.D. = 0.85). 2. The perspective of comparison between personal factor and People's Awareness of Cyber Self-Defense in Omyai Sub-District Municipality classified by domicile found that the sample variance was not different. These elements were

classified by gender, age career and length of internet usage per day found that the sample variance was different and significantly differently at .05 level.

Keywords: self-defense, Omyai Sub-District Municipality, Cyberspace

บทนำ

โลกไซเบอร์ (Cyberworlds) คือโลกของสารสนเทศที่อยู่บนปริภูมิไซเบอร์ คำว่าโลกไซเบอร์หรือ "ไซเบอร์เวิลด์" ถูกนำเสนอครั้งแรกในหนังสือเรื่อง "ไซเบอร์เวิลด์" โดยศาสตราจารย์ โทซียาสี ลอเรนส์ คูนิอิ โดยให้โลกไซเบอร์สามารถถูกสร้างขึ้นโดยเจตนาหรือเกิดขึ้นเองก็ได้ และโลกของสารสนเทศเหล่านี้สามารถเป็นได้ทั้งแบบเสมือน โลกจริง หรือโลกที่ผสมกันระหว่างความจริงและสารสนเทศเสมือน หากจะกล่าวถึงแบบจำลองสารสนเทศในโลกไซเบอร์นี้ ซึ่งในทางทฤษฎีแล้วโลกไซเบอร์จะอยู่ระดับเหนือกว่าระดับที่ผนวกรวมแบบจำลองฐานข้อมูลเชิงพื้นที่และแบบจำลองฐานข้อมูลเชิงเวลา โลกไซเบอร์ยังสร้างและประยุกต์ใช้กับธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ การพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ การเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ และวัฒนธรรมประเพณีหรือสังคมเผ่าพันธุ์ทางอิเล็กทรอนิกส์ ในเมื่อมีข้อดีแล้วย่อมมีข้อเสียเช่นเดียวกัน

ทุกวันนี้ภัยไซเบอร์เกิดขึ้นบนโลกออนไลน์อยู่ตลอดเวลา จากสถิติล่าสุด มีการแฮกเกิดขึ้นในทุก ๆ 39 วินาที และมีการโจมตีด้วยมัลแวร์ประเภท Ransomware มากกว่า 4,000 ครั้งต่อวัน และยังคงมีโจรออนไลน์เกิดขึ้นใหม่ทุกวัน การตั้งสติตัวเองให้รู้เท่าทันการทำงานของโจรออนไลน์

“ดร.ธีรรัตน์ พันทวี วงศ์ธนอะเนก” นายกสมาคมวิทยุและสื่อเพื่อเด็กและเยาวชน (สสดย.) ให้ข้อมูลถึงผลวิจัยเชิงคุณภาพประเด็นการกลั่นแกล้งทางออนไลน์ ในงานเสวนาเรื่อง “เปิดวิถีออนไลน์...เด็กไทยกับภัยใกล้ตัว” ว่าจากการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพประเด็นการกลั่นแกล้งทางออนไลน์ ด้วยการจัดสนทนากลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนในกรุงเทพฯ และปริมณฑล จำนวน 50 คน ในช่วงเดือน ส.ค. 2562 พบว่า การกลั่นแกล้งทางออนไลน์มีอยู่ทั้งหมด 7 รูปแบบได้แก่ 1.การก่อกวน ข่มขู่คุกคาม 2.การให้ร้ายใส่ความ การกลั่นแหย่ 3.การเผยแพร่ความลับ 4.การกีดกันออกจากกลุ่ม 5.การแอบอ้างชื่อ การสร้างบัญชีปลอม 6.การขโมยอัตลักษณ์ 7.การล่อลวง เมื่อสอบถามถึงวิธีการรับมือเมื่อเกิดการกลั่นแกล้งรังแกออนไลน์ ผู้ถูกกลั่นแกล้งจะใช้รูปแบบวิธีการสื่อสารต่างๆ เพื่อรับมือหลายรูปแบบดังนี้ 1.การ

นิ่งเฉยไม่ตอบโต้ 2.การตัดความสัมพันธ์ 3.บล็อก ไม่ปรากฏตัว 4.การขอคำปรึกษา จากผู้ปกครอง 5.การแจ้งความดำเนินคดี เป็นต้น

สอดคล้องกับความเห็นของ “ดร.นพ.ไพโรจน์ เสาน่วม” รักษาการ ผอ.สำนักสร้างเสริมระบบสื่อ และสุขภาวะทางปัญญา สสส. กล่าวว่า เวลานี้เด็กต้องเผชิญกับการกลั่นแกล้งรังแกออนไลน์ ในหลายรูปแบบ จนอาจนำไปสู่การทำร้ายตนเองและผู้อื่นทั้งทางร่างกาย ทางจิตใจ และทางสังคม โดยเฉพาะกรณีการกลั่นแกล้งบนโลกออนไลน์ ภาควิชาต่าง ๆ จำเป็นอย่างยิ่ง ที่จะต้องมีการสร้างความฉลาดทางดิจิทัลให้กับเด็กและเยาวชนควบคู่ไปด้วย เพื่อให้เท่าทันต่อกระบวนการกลั่นแกล้งทางออนไลน์จึงเป็นเรื่องที่ทุกคนควรรู้หากแต่ปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการป้องกันภัยไซเบอร์ นั่นคือ คนในองค์กร ต้องมีความเข้าใจและตระหนักถึงความเสี่ยงและความเสียหายจากภัยคุกคามด้านไซเบอร์ และต้องมีพฤติกรรมด้านความปลอดภัยไซเบอร์ที่ดี ดังนั้น ก่อนจะตกเป็นเหยื่อที่ถูกรังแกผ่านโลกโซเชียล วันนี้เราควรตระหนักในการป้องกันตนเองบนโลกไซเบอร์เพื่อไม่ให้เกิดเหตุการณ์ที่ร้ายแรงจนนำมาถึงชีวิต ที่จะต้องสูญเสียไปด้วยภัยเงียบนี้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการตระหนักรู้ในการป้องกันตนเองบนโลกไซเบอร์ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลอ้อมใหญ่
2. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการตระหนักรู้ในการป้องกันตนเองบนโลกไซเบอร์ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลอ้อมใหญ่

วิธีดำเนินการวิจัย

บทความวิจัยเรื่อง “การตระหนักรู้ในการป้องกันตนเองบนโลกไซเบอร์ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลอ้อมใหญ่” ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตเนื้อหาโดยจากแนวคิดการตระหนักรู้ในการป้องกันตนเองบนโลกไซเบอร์ ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านสติปัญญาพื้นฐาน 2) ด้านการตอบสนองทางด้านอารมณ์ 3) ความรู้ความเข้าใจ 4) ด้านอารมณ์ความรู้สึก 5) ด้านพฤติกรรม ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย คือ ตัวแปรต้น (Independent Variables) ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ ระยะเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต (ต่อวัน) และภูมิฐานะ ตัวแปรตาม (Dependent Variables) การตระหนักรู้ในการป้องกันตนเอง

บนโลกไซเบอร์ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลอ้อมใหญ่ ประชากร คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลอ้อมใหญ่ จำนวน 24,273 คน โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างด้วยตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน พื้นที่ในการศึกษาวิจัย คือ เทศบาลตำบลอ้อมใหญ่ ระยะเวลาการดำเนินการวิจัย ตั้งแต่ เดือน มีนาคม ถึงเดือนกันยายน พ.ศ. 2563 รวมเป็นระยะเวลา 7 เดือน

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) จากแบบสอบถาม (Questionnaire) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชาชนที่อยู่ในเขตเทศบาลตำบลอ้อมใหญ่ จำนวน 400 คน สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และสถิติเชิงอ้างอิงที่ใช้สำหรับทดสอบสมมติฐานการวิจัยโดยจำแนกตามลักษณะของตัวแปร สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คือ การทดสอบค่าที (t-test) ทดสอบค่าเอฟ (F-test) โดยวิธีการวิเคราะห์แปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่าง นัยสำคัญน้อยที่สุด (Least Significant Difference: LSD)

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเกี่ยวกับ การตระหนักรู้ในการป้องกันตนเองบนโลกไซเบอร์ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลอ้อมใหญ่ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) จากแบบสอบถาม (Questionnaire) ผู้วิจัยนำข้อมูลมาสรุปผลได้ดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคล

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 63.3 มีอายุ 18-27 ปี คิดเป็นร้อยละ 37.50 มีอาชีพรับจ้างทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 41.30 มีระยะเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต (ต่อวัน) 6-10 ชม. คิดเป็นร้อยละ 45.80 มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคอีสาน คิดเป็นร้อยละ 39.00

2. ระดับการตระหนักรู้ในการป้องกันตนเองบนโลกไซเบอร์ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลอ้อมใหญ่

ระดับการตระหนักรู้ในการป้องกันตนเองบนโลกไซเบอร์ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลอ้อมใหญ่ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.60 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.46 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสรุปได้ ดังนี้

1) ด้านสติปัญญาพื้นฐาน ระดับการตระหนักรู้ในการป้องกันตนเองบนโลกไซเบอร์ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลอ้อมใหญ่ ด้านสติปัญญาพื้นฐาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.00

2) ด้านการตอบสนองทางด้านอารมณ์ ระดับการตระหนักรู้ในการป้องกันตนเองบนโลกไซเบอร์ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลอ้อมใหญ่ ด้านการตอบสนองทางด้านอารมณ์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.93

3) ด้านความรู้ความเข้าใจ ระดับการตระหนักรู้ในการป้องกันตนเองบนโลกไซเบอร์ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลอ้อมใหญ่ ด้านความรู้ความเข้าใจ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.87

4) ด้านอารมณ์ความรู้สึก ระดับการตระหนักรู้ในการป้องกันตนเองบนโลกไซเบอร์ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลอ้อมใหญ่ ด้านอารมณ์ความรู้สึก โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.36

5) ด้านพฤติกรรม ระดับการตระหนักรู้ในการป้องกันตนเองบนโลกไซเบอร์ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลอ้อมใหญ่ ด้านพฤติกรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.83

ตารางที่ 1 ผลวิเคราะห์การตระหนักรู้ในการป้องกันตนเองบนโลกไซเบอร์ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลอ้อมใหญ่ โดยภาพรวม

การตระหนักรู้ในการป้องกันตนเองบนโลกไซเบอร์	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
ด้านสติปัญญาพื้นฐาน	4.00	0.60	มาก
ด้านการตอบสนองทางด้านอารมณ์	3.93	0.63	มาก
ด้านความรู้ความเข้าใจ	3.87	0.63	มาก
ด้านอารมณ์ความรู้สึก	3.36	0.78	ปานกลาง
ด้านพฤติกรรม	2.83	0.85	ปานกลาง
รวม	3.60	0.46	มาก

จากตารางที่ 1 โดยภาพรวมของการตระหนักรู้ในการป้องกันตนเองบนโลกโซเชียลของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลอ้อมใหญ่ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.60$, S.D.=0.46) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านที่มีระดับความคิดเห็นสูงสุดคือด้านสติปัญญาพื้นฐาน ($\bar{X}=4.00$, S.D.=0.60) รองลงมาคือ ด้านการตอบสนองทางอารมณ์ ($\bar{X}=3.93$, S.D.=0.63) และด้านความรู้ความเข้าใจ ($\bar{X}=3.87$, S.D.=0.63) และด้านอารมณ์ความรู้สึก ($\bar{X}=3.36$, S.D.=0.78) ตามลำดับ

3. การเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการตระหนักรู้ในการป้องกันตนเองบนโลกโซเชียลของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลอ้อมใหญ่

ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการตระหนักรู้ในการป้องกันตนเองบนโลกโซเชียลของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลอ้อมใหญ่ ด้านเพศ พบว่าข้าราชการตำรวจที่มีเพศต่างกัน มีระดับการตระหนักรู้ในการป้องกันตนเองบนโลกโซเชียล ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับการจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ มีอายุที่ต่างกัน จากการตรวจสอบความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวน ของระดับการจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ พบว่า ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับ การจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ มีระยะเวลาการทำงาน ที่แตกต่างกัน จากการตรวจสอบความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวน ของระดับการจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ พบว่า ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน

ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ ด้านตำแหน่ง พบว่าข้าราชการตำรวจที่มีเพศต่างกัน มีระดับการควบคุมตนเอง ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ ด้านภูมิสำเนา พบว่าข้าราชการตำรวจที่มีเพศต่างกัน มีระดับการควบคุมตนเองที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

จากข้อค้นพบของการวิจัย มีประเด็นที่สำคัญสามารถนำมาอภิปรายผลเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ระดับการจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ

การจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ โดยภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมากและรายด้านพบว่าส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เรียงระดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านการควบคุมตนเองกับประชาชน ด้านการควบคุมตนเองกับผู้บังคับบัญชา ด้านการควบคุมตนเองกับผู้ใต้บังคับบัญชา ด้านการควบคุมตนเองกับเพื่อนร่วมงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สาระ มุขติ (2559) งานวิจัยมีการศึกษา การพัฒนารูปแบบการควบคุมตนเองตามแนวพุทธจิตวิทยาสำหรับนักศึกษาพยาบาลคณะพยาบาลศาสตร์เกื้อการุณย์ มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช พบว่าการควบคุมตนเองตามหลักพุทธจิตวิทยาโดยรวมทั้งฉบับในกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ย 3.847 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.271 ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านมโนธรรมที่ได้รับการพัฒนา ($\bar{X}$ = 4.167, SD = 0.389)

2. การเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ

ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ พบว่า ภาพรวมรายด้านรายข้อที่แตกต่างกัน คือ ตำแหน่ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยเล่มอื่น อาจเป็นเพราะตำแหน่งของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพแตกต่างกัน

ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ พบว่าภาพรวมรายด้านรายข้อที่แตกต่างกัน คือ ภูมิสำเนา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับ การจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ ของภูมิสำเนา ข้าราชการตำรวจ มี

ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพที่มีภูมิลาเนาต่างกัน พบว่าภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพแตกต่างจากภาคใต้และภาคกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยภาคใต้มีระดับความคิดเห็นที่สูงกว่าภาคกลาง ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยเล่มอื่น อาจเป็นเพราะ ตำแหน่ง ของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพแตกต่างกัน

ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ พบว่า ภาพรวมรายด้านรายข้อที่ไม่แตกต่างกัน คือ เพศ อายุ ระยะเวลา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภาพงษ์ ต้นสุภาพ (2559) ได้ศึกษาวิจัย “ผลกระทบของการควบคุมตนเองที่มีต่อการออม: กรณีศึกษาบุคลากรของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย” พบว่า ตัวแปรที่เป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างการควบคุมตนเองกับ เพศ อายุ และการผูกมัดตนเอง ด้านการออมนั้น พบว่า ตัวแปรปฏิสัมพันธ์ดังกล่าวในหลายแบบจำลองที่ผู้วิจัยทำการทดสอบนั้นไม่ส่งผลต่อโอกาสที่จะมีเงินเพียงพอหลังเลิกทำงานประจำอย่างมีนัยสำคัญ

องค์ความรู้ใหม่

การจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ ได้แก่ การจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจ ด้านการควบคุมตนเองกับผู้บังคับบัญชา ด้านการควบคุมตนเองกับเพื่อนร่วมงาน ด้านการควบคุมตนเองกับผู้บังคับบัญชา และด้านการควบคุมตนเองกับประชาชน ฉะนั้นการที่จะทำให้การจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจต้องพัฒนาในเรื่องการควบคุมตนเองกับผู้บังคับบัญชา การควบคุมตนเองกับเพื่อนร่วมงาน การควบคุมตนเองกับผู้บังคับบัญชา การควบคุมตนเองกับประชาชน จึงควรการจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพในด้านที่กล่าวมาข้างต้น

ภาพที่ 1 การจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 ควรมีการฝึกอบรมการควบคุมตนเองในทั้ง 4 ด้านเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพของบุคลากรในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

1.2 ควรมีการศึกษาระดับการควบคุมตนเองของผู้กระทำความผิดหรือประชาชนทั่วไป เพื่อวัดระดับการควบคุมตนเองของผู้กระทำความผิดหรือประชาชนทั่วไปเมื่อเผชิญหน้ากับเจ้าหน้าที่ตำรวจ

2. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

2.1 ควรมีการศึกษาตัวแปรอื่นจากต้นเหตุของการควบคุมตนเองในหลายๆ กรณี โดยทำการประเมินจากเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจในหน่วยอื่นที่ปฏิบัติงานโดยตรง

2.2 นำผลวิจัยมาเป็นข้อมูลในการวางแผนพัฒนาศักยภาพบุคคลด้านอื่นๆ เพื่อเพิ่มระดับการควบคุมตนเองให้อยู่ในระดับสูงมากยิ่งขึ้นไป

เอกสารอ้างอิง

- จิรายุ เลิศเจริญนิช. (2557). อิทธิพลของการควบคุมตนเองและการวางกรอบการตัดสินใจต่อเจตนาและพฤติกรรมเพื่อส่วนรวมในภาวะยุ่งยากสองด้านทางสังคม. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). บัณฑิตวิทยาลัย: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดวงทิพย์ ก่อกิจงาม. (2561). รูปแบบการพัฒนาชุดฝึกอบรมการควบคุมตนเองตามหลักพุทธจิตวิทยาของพยาบาลวิชาชีพ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาคุุณวุฒิปบัณฑิต). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- สาระ มุขดี. (2559). การพัฒนารูปแบบการควบคุมตนเองตามหลักพุทธจิตวิทยา สำหรับนักศึกษาพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์กึ่งการณญ์ มหาวิทยาลัยนวมินทราชธิราช. (วิทยานิพนธ์ปริญญาคุุณวุฒิปบัณฑิต). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- สุภาพงษ์ ต้นสุภาพ. (2559). ผลกระทบของการควบคุมตนเองที่มีต่อการออม: กรณีศึกษาบุคลากรของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). บัณฑิตวิทยาลัย: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรรรรณ วรอรุณ, ปิยะธิดา ขจรชัยกุล, ฉัตรสมน พฤทธิญโญ, พิมพ์สุรางค์ เตชะบุญเสริมศักดิ์ และศุภชัย ปิติกุลตั้ง. (2562). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการควบคุมตนเองในพฤติกรรมการสูบบุหรี่ในนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดสุพรรณบุรี. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหิดล.

